

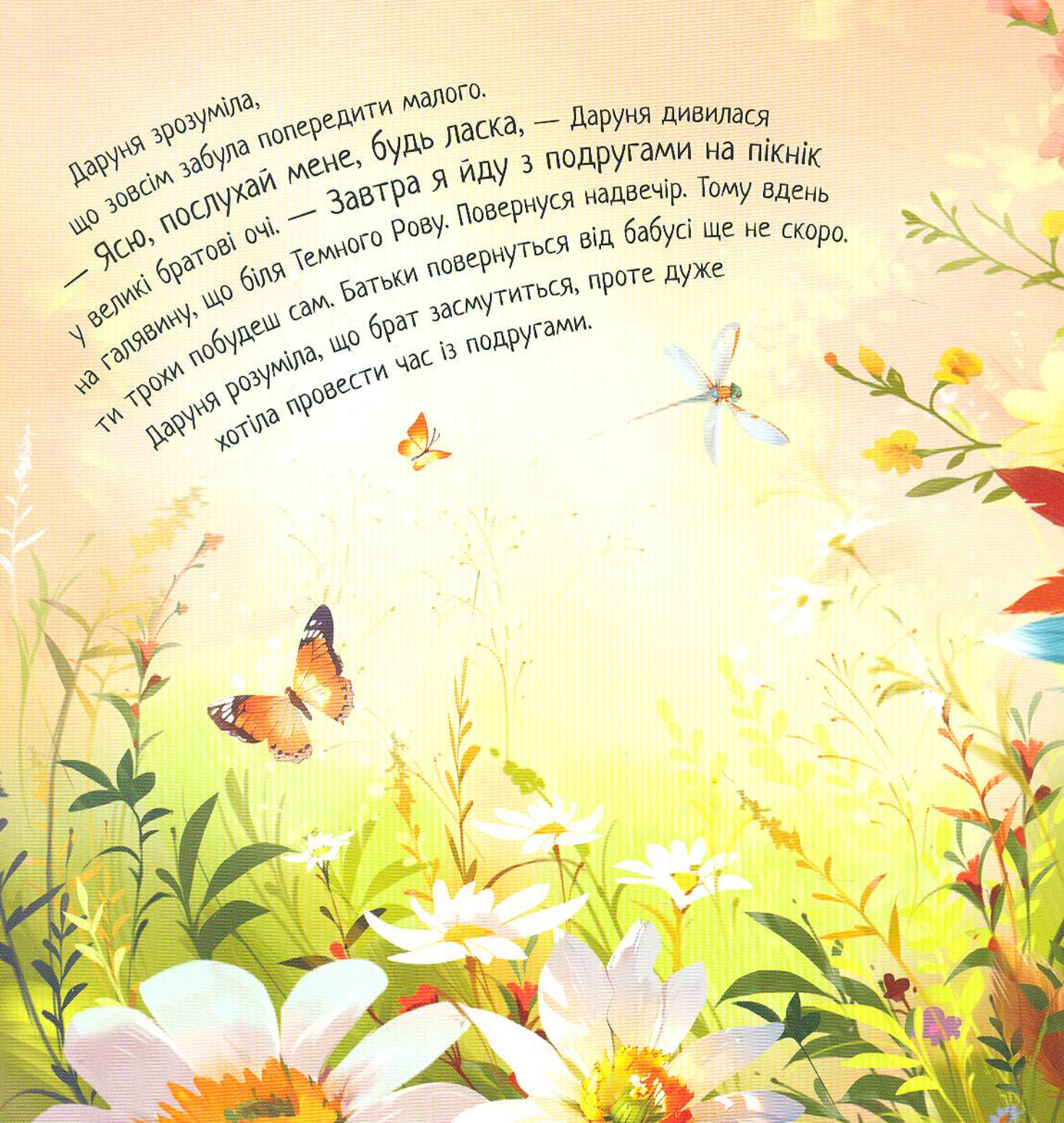
— Даруню, ходімо гуляти, — ховрашок Яшко
взяв за лапку свою сестру. — Даруню, а ходімо,
я для тебе квітів нарву.

— Я зайнята, Ясю! Мені збиратися треба!

— А куди збиратися? — здивувався Яшко.

Даруня зрозуміла,
що зовсім забула попередити малого.
— Ясю, послухай мене, будь ласка, — Даруня дивилася
у великі братові очі. — Завтра я йду з подругами на пікнік
на галявину, що біля Темного Рову. Повернуся надвечір. Тому вдень
ти трохи побудеш сам. Батьки повернуться від бабусі ще не скоро.
Даруня розуміла, що брат засмутиться, проте дуже
хотіла провести час із подругами.

— Ти йдеш на пікнік?! — у Яшка заблищали очі. —

Я теж хочу!

— Ясю, на пікніку будуть лише дівчатка, — терпляче
пояснила Даруня. — Ти вже дорослий ховрашок!

Тому зможеш один день впоратися без мене.

— Я не дорослий! Я маленький! — сльози

рікою потекли з Яшкових очей. — Я з вами хочу-у-у!

